

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

3. De Apparitione B. V. Matri facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

gloriam, & honorem & virtutem; quia tu
creasti omnia, & propter voluntatem tuam
erant, & creata sunt. Gratitude, spes,
amor, zelus eximiè proficiendi in spi-
ritu.

De apparitione B. V. Matri facta.

III.

I Magna quidem & ardens fuit
desiderium mœstissimæ Ma-
tris filium gloriosè resurgentem vi-
dendi; & quidem tantò maius & ar-
dentius, quantò constantior fuit eius
fides, firmiter spes, inflammatio cha-
ritas: at multò maius ardentiusque
fuit desiderium filij Matri se rediui-
uum & gloriosum exhibendi; vt quæ
maximè fuisset socia passionis, esset &
consolationis, & quidem tanto emi-
nentius, quantò eminentior erat cha-
ritas talis filij erga talem Matrem. Pro-
inde piissimus filius continuè tribus
stipatus choris, Angelorum, anima-
rum Beatarum, & Sanctorum refusci-
tatorum ad afflictissimam Matrem cō-
solandam perrexit. Quanto maiore a-
moris affectu, quàm olim Samson in-
uentum fauum mellis cōtinuè detulit *Iud. 14.*
Matri? inuitans comites, vt, qui nunc
vidissent diuinitatem & humanitatem
luam,

suam, viderent & matrem sibi supra omnia creata longè charissimam. Quà cum in cubiculo in suis cruciatibus deuotissimè contemplandis defixam, largo lacrymarum imbre inundatam, spe, desiderioque sui videndi æquantem reperisset, quàm ineffabili cū exultatione, eam comitibus spectandam exhibuerit, non solum quoad externū corporis habitum, sed quoad intimum etiam mentis statum? Quo stupore illi attoniti eam suspexerint, quam tot extraordinarijs omnium charismatum prerogatiuis tam longè supra omnes puras creaturas euectam cernebant, quam tot figurarum inuolucris præfignatam, tot oraculis Prophetiis prænunciatam, spes suas omnes, quas olim in vita de ea habuerant, longè superare agnoscebant? quanto cordis iubilo, mentis solatio tripudiarint tantæ Virginis Matris progenitores, intuentes, promissiones sibi diuinitus de tanta filia factas tam abundè impletas? Prophetæ, coram contemplantes, quam obscure in spiritu præuiderant, Isaias virgam de radice Iesse; Ieremias mulierem circumdantem virum; Ezechiel portam Orientalem clausam?

Quas gratias pro tot illi collatis gratijs

tius egerint, quo gaudio Matri de tanto filio, & filio de tanta Matre congratulati sint? Congratulatio, amor, gratitudo, deuotio peculiaris erga B. Virginem.

II. Nec mora: confestim pijsſimus Filius tenebras cubiculi splendore claritatis suæ repente dispulit, seque Matri (quæ instar Leænae, rugitu suo carulum suscitantis; clamore desideriorum suorum, ut è cælo illum deduxerat, sic nunc ab inferno reuocarat:) incomprehensibili gloriâ refulgentem spectandum, amplexandumque stitit, inter agmina beatorum, suâ etiam claritate mirè radiantium, inter quos, sicut Sol inter stellas, longè eminebat, confortans illius sensus, ut Maiestatem tantam ferre possent, simulque ineffabili luce eius intellectum illustrans, & diuina dulcedine affectû demulcens, ut seipsam vix caperet. Quam ineffabili lætitiâ ad primum Filij conspectû gestiecit, quam mirâ diuinæ dulcedinis abundantia exuberant cor B. Matris. quod fuerat prius mare fellis & amaritudinis! Quantò magis illa, quæ olim Iacob audiens Filium Ioseph viuere & regnare in tota terra Ægypti, quasi è graui sopore euigilans dicere

Gen. 49.

Gen. 45.

V

po:

potuit: *Sufficit mihi, quia Iesus Filius meus vivit!* Quid senserint duo illa luminaria magna, Iesus & Maria, ex mutuo illo suavissimo conspectu? quanto clariùs & affectuosius non linguis, sed cordibus sibi inuicem locuti fuerint, quàm olim B. Ludouicus Rex Franciæ, & Fr. Aegidius sancti Francisci socius? quàm attonita hæserit mater in contemplanda Filij facie plena gratiarum? quàm venerabunda prostravit ad pedes eius, & exosculata fuerit cicatrices vulnerum instar solis radiantibus? quàm exultabunda erecta à Filio ruerit in illius amplexus, experiens in se iam tunc impleri illud: *Psal. 16. riaror cum apparuerit gloria tua? Et illud: Secundum multitudinem dolorum in corde meo consolationes tua letificauerunt animam meam* Quoties diuina delibuta dulcedine pios Filij amplexus, sancta oscula iterarit, indeq; gaudium hauserit, quod in cor hominis non ascendit? O quàm suavis & benignus est Saluator erga omnes exemplo Matris sincerè se diligentes, impenseque in propriam & proximorum salutem incumbentes in hac vitâ, suauior erit & benignior erga eosdem in altera! **Congratulatio, Amor Iesu, & Mariæ.**
III. Au-

Psal. 16.

Psal. 91.

riaror cum apparuerit gloria tua? Et illud: Secundum multitudinem dolorum in corde meo consolationes tua letificauerunt animam meam

III. Auxit mirum in modum gaudium B. Matris conspectus tam gloriosi comitatus Filij, tot Sanctorum suorum progenitorum, Patriarcharū, aliorumque iustorum, in quibus cernebat primitias fructuum, quos tot labores Filij in horreum cœleste essent congregaturi: nec minus duxit gaudium illorum conspectus tantæ Virginis & Matris, in quam tot thesauros omnium gratiarum vbertim cōgestos obstupescabant. Quam mirificè Saluatori rursus de tanta Matre, cuius maiestate, pulchritudine, & excellentiâ contemplanda satiari nō poterant, sibi de tanta Filiâ super omnes benedictâ, quam velut Dominam mundi, Reginam cœli attoniti suspiciebant, cōgratulati fuerint? quanto affectuosius illam salutarint, quam olim Iudith princeps Ierusalem: *Tu gloria Ierusalem, tu Iud. 15. honorificantiæ populi nostri: per te ad nihilum redegit Dominus inimicos nostros?* quanta pietate cum Angelis accinuerint: *Regina cœli latare. Alleluia. Quia quem meruisti portare. Alleluia. Resurrexit sicut dixit. Alleluia* Quanta reuerentia in tali Matre talem filium glorificarint, & in tali Filio talem Matrem collaudarint: idque quanta cum Filij ex-

lij exultatione gaudentis Matrē suam
amantissimam sic honorari? quanta
cum submissione Matris omnem glo-
riam suam in Filium referentis, suum-
que solenne canticum: *Magnificat a-
nima mea Dominum*, medullitūs inge-
minantis; atque insuper pro maternā
pietate rogantis, vt & discipulos cum
Magdalena, alijsque consolari, & in fi-
de confirmare dignetur: cui benignē
annuit, ineffabili eam gaudiorum ma-
ri ianantem relinquens. Congratu-
latio, Humilitas, Gratitude.

IV. *De apparitione Angelorum Mulieribus
facta.* Marc. 16. Matth. 28.

Luc. 24.

I. **M**ARIA Magdalena, & reliquę
pię mulieres, amore impulsu-
que diuino accensę, summo manē cū
aromatibus ad monumentum venien-
tes, vt vngerent Iesum, cum anxietate
essent de lapide remouendo ab ostio
monumenti, & in cępto nihilomi-
nus; diuinę prouidentię confisę, per-
seuerarent, repererunt reuolutum per
Angelum lapidem. *O quā verē bonus
Israel Deus his, qui recto sunt corde!* quā
paterne omnes, quos ad eximiam per-
fectio-

Psal. 72.